

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: בשנת מות

מקאם: חסיני

פרשת יתרו

7 בפברואר, 2026

עלון מספר 1264

כ' שבט, תשפ"ו

הדלקת נרות 5:02 * שקיעה 5:20 * שיר השירים 4:50 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 4:45 * מוצאי שבת 6:03, וע"פ רבנו תם 6:31 * זמן טלית 5:59 * שעה זמנית 61:00
עלות השחר 5:47 * נץ החמה 7:00 * מנחה חול 5:10 * ערבית מנין מוקדם 4:42
צאת הכוכבים 5:58 * סוף זמן קריאת שמע 8:50 * סוף זמן עמידה 9:51 * חצות היום והלילה 12:09

תרמו לעלון זה:

האדונים הנכבדים בעלי לב טוב ואנשי חסד האדון ליון פרחי ואשתו הגברת איווה
והאדון יוסף זעפרני ואשתו הגברת אייזי ואבי הבן אהרן פרחי ואשתו הגברת גיזייס ובניהם והוריהם,
ומאחלים מזל טוב לאבי הבן אהרן ואשתו הגברת גיזייס ולארוס והארוסה ויקו סרדאר והארוסה אסתר
ומברוק אמין.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

נאמר: "כבוד חכמים ינחלו" זה "יתרו".
ולמה זכה יתרו לכבוד מופלג זה? התורה
עצמה מפרשת לנו התשובה: 1 - "ויחד
יתרו" כלומר וישמח יתרו מלשון "חדוה".
נמצינו למדים שברכתו של יתרו לא נאמרה
מן השפה ולחוץ, אלא בלב שמח ומתכונן
בחדווה. ואפילו לדברי שמואל במסכת
סנהדרין שאמר: "מלמד שנעשה בשרו
חידודין חידודין". חידודין אלה אינם
נובעים מצער על האובדן של המצרים, אלא
מחדווה נסערת המלווה רעדה וצמרמורת
בבחינת: "עבדו את ה' ביראה וגילו
ברעדה" כלומר: "במקום גילה - שם תהא
רעדה". 2 - עוד יתרו אמר: "ברוך ה' אשר
הציל אתכם" וממנו למדנו שיש לברך על
הנסים שנעשו לישראל - עוד למדנו, אף מי
שלא היה באותו הנס צריך לברך לפי שאמר
יתרו: "אשר הציל אתכם" ולא לו. 3 - הודה
לה' שדן את המצרים במידה כנגד מידה
כנגד מידה כמו שאמר: "בדבר אשר זדו
עליהם". במים דימו לאבדם, והם לא
נאבדו אלא במים. וה' ישמרנו אמין.

פרפראות על הפרשה

1 - "ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה'
לישראל אשר הצילו מיד מצרים". יש

פרשתנו זו נקראת על שמו של חותן משה
"יתרו". יש לשאול: למה זכה "יתרו"
לפרשה שלמה שנקראת על שמו? ולא סתם
פרשה, אלא פרשה הכוללת את מעמד הר
סיני ומתן תורה? עוד אנחנו מוצאים
בפסוקי הפתיחה לפרשה יחס הכבוד שזכה
לו יתרו, הן מצד משה חתנו - היוצא
לקראתו, והן מצד אהרן וכל זקני ישראל -
הבאים לאכול לחם עם חותן משה ואיפה?
- לפני האלוקים. רבי אלעזר "בשמות רבה"
עוד מפליג ודורש, שה' בכבודו ובעצמו היה
שליחו של יתרו להודיע למשה על בואו. וזה
לשון המדרש: "ויאמר אל משה אני חותנך
יתרו בא אליך". רבי יהושע אומר: שלח לו
ביד שליח. רבי אליעזר אומר: שלח לו
איגרת. רבי אלעזר אומר: "ה' אמר לו
למשה בכבודו ובעצמו: צא לקראתו!...
אדם זה שבא אצלי ועזב את כל כבודו
הגדול במדין, לא בא אלא לשם שמים ולא
בא אלא להתגייר, אף אתה קרבהו ואל
תרחיקהו. מיד - ויצא משה לקראת
חותנו". כיוון שיצא משה, יצא אהרן, נדב
ואביהו ושבעים מזקני ישראל, ויש
אומרים: אף הארון יצא עמם (לדעת היש
אומרים שיתרו בא לאחר מתן תורה) ועליו

לשאול: צריך לומר על ישראל "אשר הצילם" ולא "אשר הצילו"? אלא הכוונה על עצמו נתכוון, כיוון ששלושה היו באותה עצה של פרעה כשאמר "הבה נתחכמה לו" והם: בלעם - איוב - יתרו. בלעם ואיוב נענשו, אבל יתרו ברח. נמצא לבסוף יתרו עצמו ניצל מן העונש שבא על חבריו (איוב ובלעם) ועל העונש שבא על מצרים (עשרת מכות וים סוף) (מהריל דיסקין)

2 - "ושפטתי בין איש ובין רעהו, והודעתי את חוקי ה' ואת תורותיו". משה רבינו עשה לפניו משורת הדין, שלפי ההלכה: "אין הדיין צריך לברר לפני בעל הדין מאיזה טעם חייב אותו". אבל משה כששאל אותו יתרו: "מדוע אתה דן יחיד?" ענה לו: אחרי שאני פוסק הדין בין איש ובין רעהו, לא מסתפק בכך, אלא מודיעם לבעלי הדין מאיזה טעם דן ופסק כמו שפסק, ואם כן אין מקום לחשש טעות. וכן היה נוהג המהר"ם מרוטנבורג. לכן אמר משה: "והודעתי (לבעלי הדין) את חוקי ה' ואת תורותיו". (רבי יהונתן איבשיץ)

3 - "וירא העם וינועו". אומר הבעש"ט: מי שמתנועע ומתלהב כדי שיראה העם, עליו נאמר: "ויעמדו מרחוק" סימן שהוא רחוק מה'.

4 - משה רבינו היה עוסק בדרכי צבור: "מן הבוקר עד הערב". דלתו של רבי שמואל סלנט, היתה פתוחה לפני הציבור בכל עת. פעם אחת שאלוהו מקורביו מדוע אין הוא קובע שעות קבלה, כדי שלא יפריעו לו בכל שעות היום והלילה? השיב: יהודי נדרש ללכת בדרכי ה', כמו שה' אומרים בברכת המזון: "זן ומפרנס אותנו תמיד" בכל יום ובכל עת ובכל שעה, מכאן שאין לה' "שעות קבלה" אלא הוא דואג לבוראיו בכל עת, גם משה רבינו לא היה לו שעות קבלה שהיה עוסק "מן הבוקר עד הערב" והמשיך רבי שמואל להשיב למקורביו: מדוע איפוא אתם מציעים לי דרך חדשה של קביעות "שעות קבלה" מוגבלות?

היסטוריה בקצרה: 200 שנה אחרי

החורבן 270 למנינם

בשעת פטירתו של רבי נכנס רבי חייא

לבקרו, ומצאו שהוא בוכה. אמר לו: רבי, מפני מה אתה בוכה, והתניא: אדם שמח מתוך השחוק, סימן יפה לו, מתוך הבכי סימן רע לו. אמר לו: אני, על תורה ומצוות אני בוכה שא אפשר לי לקיימן אחרי מותי, שנאמר: במתים חפשי, כלומר, אדם שמת נעשה חופשי מן המצוות. והיו כל העולם מתפללים על רבי לרפואתו. בן מאה שנה היה רבי במותו, ואף בחוליו דעתו עוד עמו. והיה דואג ומצוה לביתו ללכת בדרכי ה'. בשעת פטירתו קרא לבניו ואמר להם: היזהרו בכבוד אמכם, לפי שהיתה אשת אב להם, כשנשא אותה אחרי מות אשתו הראשונה. הזהרו עוד להדליק נר נשמה על שולחני לומד עליו, לפי שאחרי מותו היה רגיל לבוא לביתו כל ערב שבת. עוד אמר: יוסף חופני ושמעון אפרתי, הם ישמשוני במותי. סברו כולם שהתכוון לשמשו בעת קבורתו, אבל פתאום מתו גם שניהם בעת פטירתו של רבי, וקדמה מיתתם למיתתו של רבי, אז אמרו כולם: כשאמר רבי שישמשו אותו, נתכוון שימשו אותו בעולם הבא. ונתנבא ברוח הקודש שימותו וישמשו אותו בעולם הבא. עוד אמר להם: אל תזוז אלמנתי מביתי, כדי שלא יאמרו לה: זוזי מביתו של רבי הוא בית הנשיאות. ומנע מהם להרחיק אותה מבית הנשיאות עד יום מותה.

הדרך לרפואה ולבריאות

יש אנשים שעתה סיימו סעודה מלאה, והם עדיין בתחושת רעב. מהי הסיבה לכך? החוקרים התבוננו בדבר ומדדו את משך הזמן הנדרש למוח לדעת שנכנס מזון לקיבה ונתמלא. וידוע שהמוח מקבל מידע מאיברי הגוף השונים, באמצעות העצבים על כל מה שמתחולל בהם, ובתגובה לכך, משגר "פקודות" תגובה. כך קורה גם בקשר לתחושת רעב ושובע. המוח הוא המפקד והמחליט מתי נעשה האדם שבע. והתוצאה הראתה, שהזמן מאז שהמזון מגיע לקיבה, עד שהמוח מקבל את הידיעה ומשגר את ההרגשה שנכנס מזון לקיבה, הוא רק כעבור עשרים דקות. לכן, כאשר אדם מתיישב לאכול הוא צריך לקחת בחשבון

דעת וגם ייסורים ועגמת נפש. לכן צריך שתרגיל עצמך לדבר עמו יתברך, ותספר לפניו את כל צפוני לבך, ולא תסתכל על אחרים ולא תקפיד ותעליבם, כי כל מה שעובר עליך הוא מאיתו יתברך ולטובתך, ולא כדאי לך לכעוס על הבלי עולם הזה, ובין יום ובין לילה הכל עובר והכל פורח. אם כן למה תקלקל את הבריאות שלך, לגרום לעצמך חולאים אשר אין לך צורך בהם, לכן תאמין בה' והוא לבדו יעזור לך אמון.

הראשון לציון: מרן חכם עובדיה יוסף

1921-2013

כשביקש ראש השוחטים שיקבל פיצויים כדי להתפטר מעבודתו, ועד הקהילה לא הסכים לתת לו. מה עשה השוחט הזה, הלך ופתח קצבייה למכור בשר כשר, ונשאר בלי יראת שמים כמקדם, ואחר כמה חודשים נתפס שהיה מוכר בשר גמל בחזקת בשר כשר. רבני הקהילה החליטו כי יש למנות שומר עליו כמשגיח. אבל השוחט הזועם לא הסכים לזאת, והתחיל לאיים על הרבנים. הוא התפרץ לבית הדין, ונעמד מול מרן חכם עובדיה ושלף אקדח: אם תציבו שומר בחנותי, אחסל כעת את כל העומד בדרכי. איים ועמד ללחוץ על ההדק. מרן לא חת ולא נרתע, ובאומץ לב ענה לו: באקדח זה אתה יכול להפחיד אדם אחר, אבל לא אותי. הקצב, שראה כי כלתה אליו הרעה, שכר עוד באותו ערב שני אנשים עבריינים מקומיים, תיאר באוזניהם את דמות דיוקנו של הרב, ושלח אותם לבית הכנסת שבו היה מתפלל בקביעות הרב עובדיה את תפילת המנחה. הוא ביקש מהם שכאשר יבחינו בו יוצא מבית הכנסת, ישפכו עליו מים חמים. אבל יד ההשגחה כיוונה, כי בדיוק באותו יום מרן היה עסוק והגיע לבית הכנסת באיחור.

סיפור

עשיר אחד גדול, לו ולבני משפחתו היו צרות גדולות. והלך לחפץ חיים לקבל ברכה. אמר לו הרב: עליך לשמור שבת, ולסגור את מפעליך שעובדים בשבת. ענה לו: כבוד הרב, הרי יש בבעלותי עשרות

שכל מה שהוא אוכל בעשרים הדקות הראשונות מתחילת אכילתו, איננו משפיע על מוחו לגבי ההרגשה שנכנס מזון לגופו. אנשים בעולם בעלי תרבות אכילה, נוהגים עקב מידע זה להגיש בתחילת הארוחה דברים קלים. כגון סלט פירות וכדומה. להמתין עשרים דקות, ורק אחר כך להגיש את מנת האוכל. זהו אכן גם תהליך האכילה לפי דעתו של הרמב"ם - לאכול בתחילה את קלי העיכול. ובצורה זאת, לאחר שהמוח קיבל ידיעה שיש לו מזון בקיבה, ממשיכים לאכול את שאר הסעודה, בלי בולמוס ובלי הרגשת הרעב. ואז האדם יאכל לפי צורכו, בעוד שאם הוא מתחיל את האוכל בהרגשת רעב, חזקה עליו שיאכל בלי מעצור. ואם בכל זאת ארע ועדיין מרגיש האדם שהוא רעב, כדאי להכניס לפיו משהו שדורש לעיסה מרובה כדוגמת חתיכת גזר חי וללעוס אותו היטב, כך הקיבה תקבל את הרוק שחסר לה, גם יעבור זמן שיאפשר להירגע מתחושת הרעב.

דברי מוסר: אל תתעצבן

מידת "העצבנות" היא מחלה רעה כשאר המחלות, ובהרבה בחינות היא גרועה יותר ממחלות אחרות, כי כל מחלה ומחלה שהאדם סובל, הסיבה לכך היא עצבנות. וזה הורס את חיי האדם לגמרי. כי מי שנופל במידה הרעה הזו - שכל דבר קטן מעצבן אותו, אז חיי מרים ומרורים מאוד, אין לו יום ואין לו לילה, ותמיד סובל ייסורים נוראים עד מאוד, כי כל דבר קטן מעצבן אותו, על כן עליו לעבוד ביותר כדי שתחלוף ממנו, אז תשופר בריאותו וישתנו מידותיו לטובה, ותהיה לו אריכות ימים טובים ונעימים, והכל ילך לו כשורה, כי עיקר הצלחת האדם בין גשמיות ורוחניות, היא שיהיה סבלן גדול ואך פעם אינו מתעצבן כלל. וצריך שתדע אשר בכל יום ויום עוברים על כל אדם משברים וגלים אחרים, הן מעצמו - שלא הולך לו כרצונו, והן מאשתו שנדמה לו שאינה חפצה בו, ואינה נשמעת לו, והן מילדיו, והן משכניו, או מחבריו או מהקהל שעמם מתפלל, או ממקום העבודה שלו. וכל זה גורם לו בלבול

כאמיל יטשה ואשתו הגברת איוות ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אלביר שעיא ואשתו הגברת שושנה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח משה בן מרים ע"ה אמן. *** הגברת נינה סעאדיה ובניה האחים המבורכים יוסף, ג'ק, זיכו, צופיה, דולי וקארן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח אברהם סעאדיה בן שפיקה ע"ה אמן. *** האדון נסים אלגדע ואשתו הגברת רימה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ חמיו המנוח יהודה בן רימה ואמו רחל בת לטיפה ע"ה אמן ולע"נ אביו המנוח נורי בן רוזה ע"ה אמן. *** הגברת ברינדא חפץ ובניה האחים המבורכים לארי, גבריאל, ג'ק ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח אברהם בן דורה ע"ה אמן. *** הגברת נורמא אסה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח השוחט וחכם יוסף בן נגילא ע"ה אמן. *** האדון גיווי הלוי ואשתו הגברת ריזי ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה ומאחל לאדונתו אמו הגברת ביקי מזל טוב ואריכות ימים עם בריאות ליום ההולדת שלה ומברוק אמן.

Cedars Construction
Tel: 347-537-8661
Insured + Licensed
Sam a Cedars Construction Com.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$2,300.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 311,300,
+1,800 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

מפעלים, וסגירתם ביום השבת תגרום לי הפסד של הון רב. ענה הרב: אמרתי לך, שהשבת היא ורק היא הברכה, ואם תשמור שבת הברכה כבר תבוא מאליה. השיב העשיר: אדוני הרב! ברגע זה חשבתי על פתרון, בעוד כ-20 ימים תסתיים השנה הנוכחית, ואז אערוך מאזן שנתי, ולאחר מכן אתחיל לשמור שבת, אם כן תרשה לי אדוני הרב לחלל רק עוד שלוש שבתות. התפרץ הרב בבכי ואמר: בני, וכי חושב אתה שהשבת היא שלי, שאוכל להרשות לך לחללה? השבת היא של השם. מיד התרגש העשיר ואמר: מקבל אני עלי בלב שלם לשמור שבת מיד, אז ברכו הרב בברכת רפואה שלמה, אז נתרפאה כל המשפחה בזכות השבת.

דינים

- 1 - מותר ליטול טלית של חברי שלא מדעתו, כדי לקיים בה מצות ציצית, מפני שמסתמא מסכים חברי לכך, שנוח לו לאדם שתיעשה מצוה בממונו, ונכון יותר שלא יברך, ואם בירך יש לו על מה שיסמוך.
- 2 - דין זה שאמרנו להתעטף בטליתו של חברי שלא מדעתו בתנאים אלו: 1 - שיעשה כן באקראי ולא באופן קבוע. 2 - שלא יוציאנה מבית הכנסת למקום אחר. 3 - אם נטלה מבית חברי, לא יוציאנה אל בית אחר. 4 - שלא תבוא הטלית לידי הפסד. 5 - המשאיל אינו נמצא שם לשאול ממנו רשות. 6 - שבעל הטלית ידוע שאינו מקפיד. 7 - אבל אם בעל הטלית אמר לשמש בית הכנסת שלא ישאיל טליתו לאחרים, אסור לקחת הטלית וכל שכן שאסור לברך עליו.
- 3 - אם אוכל סובין (קליפת החיטה), אין מברכים עליהם, ואם הוסיף עליהם משקה להכשירם לאכילה אז מברך שהכל.
- 4 - אומלט (חביתת ביצים) מברך עליה שהכל, אבל אם יש בה קמח אז מברך מזונות שהדגן הוא העיקר.

התורמים לעלון זה

האדון אלפריד צייג והגברת לאה ובניהם והאדון אברהם ובניהם לברכה ולהצלחה עם כל המשפחה אמן. *** הרופא האדון